

РЕШЕНИЕ

№ 39602

гр. София, 27.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9114** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 1502 от 22. 04. 2025 г. по НАХД № 16661 / 2024 г., Софийски районен съд, НО - 15 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № КПК-НП-349 / 22. 10. 2024 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията, с което на Т. Н. В. - Д., е наложена глоба в размер на 1000 лв., на основание чл. 115, ал. 1 от Закона за противодействие на /ЗПК/, за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от закона Със съдебното решение е предупредена В., на основание чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, че при извършено друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизане в сила на съдебния акт, за това нарушение ще ѝ бъде наложено административно наказание.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на Комисия за противодействие на корупцията /КПК/, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

Постъпила е и касационна жалба от пълномощник на В. - Д. само в частта му която е отправено предупреждение, но същата е върната с Разпореждане № 7727 / 17. 06. 2025 г. по НАХД № 16661 / 2024 г. на СРС, което не е оспорено и е влязло в сила.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Поддържа доводите изложени в писмения отговор на касационната жалба. Претендира разносните по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

При извършена проверка на 25. 07. 2024 г. от страна на служители в дирекция „Публичен регистър“ на КПК на постъпилите декларации за имущество и интереси на задължените лица по ЗПК, се установило, че Т. Н. В. - Д., в качеството си на задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 23 от закона не е подало в срок до 15. 05. 2024 г. ежегодна декларация по чл. 52, ал. 1, т. 2 от закона за предходната 2023 г. Декларация е подадена в КПК на 24. 07. 2024 г. със закъснение от 2 месеца и 9 дни.

На 01. 08. 2024 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на 07. 08. 2024 г., като въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № КПК-НП-349 / 22. 10. 2024 г. от председателя на КПК.

Настоящата касационна инстанция счита, че правилно от страна на районния съд е прието, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. След като не е извършил преценка, относно наличието на маловажен случай, административнонаказващия орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, водещо до отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

В случая действително е налице нарушение, но то не е съществено и по никакъв случай не може да се приеме, че същото се отличава с висока степен на обществена опасност.

Общественоопасно е деянието, което застрашава или уврежда личността, правата на гражданите, собствеността, установения с Конституцията правов ред в Република България или други интереси, защитени от правото.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

От страна на районния съд, е извършен задълбочен и прецизен анализ на предпоставките за прилагане на маловажен случай, които настоящата касационна инстанция напълно споделя. Наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. В конкретния случай, безспорно е установено, че макар и да е налице нарушение същото е толкова несъществено и предвид липсата на съществени вредни последици, поради което правилно е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Следва да се отбележи, че правилно е посочено от СРС, че все пак задълженото лице е

подало декларация, но със закъснение от 2 месеца и 9 дни, като това е станало преди започване на проверката в КПК, което е станало на 25. 07. 2024 г. В този смисъл, очевидно е, че лицето се е опитало да изпълни задължението си и няма умисъл за извършване на нарушението. В случаят, съдът намира, че самото производство вече е осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН и налагането на административно наказание ще бъде явно несправедливо.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Изложените от процесуалния представител на ответника по касация доводи за несъставомерност на нарушението не следва да се обсъждат, предвид липсата на редовно подадена касационна жалба от негова страна срещу постановеното решение.

При този изход на спора, е основателна претенцията на ответника за присъждане на разноските по делото, като се претендират такива в размер на 250 лв., които въпреки направено възражение, не може да се приемат за прекомерни, тъй като са много под минималния размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1502 от 22. 04. 2025 г. по НАХД № 16661 / 2024 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 15-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията да заплати на Т. Н. В. – Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 250 (двеста и петдесет) лева
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.